

Laczi Roland, evangélikus lelkész

Karácsony 2010

Szívesen emlékezem az életem eddig megélt karácsonyaira. Mindig úgy alakult, hogy azokkal tölthettem el az esztendő legszebb ünnepét, akiket a legjobban szeretek, és az is megadatott, hogy ott, ahol a legjobban éreztem magam. Persze ez a két dolog szorosan összetartozik: a szeretteink és az otthonunk. Az emberek, akik meghatározzák az életünket, és a hely, ahol élünk adatik. Természetesen az idő múlásával együtt ezek is változhatnak. Hiszen a nagyszüleink, szüleink eltávoznak közülünk, és a családalapítás azt hozza magával, hogy új otthonot kell építenünk, olyat, ahol a gyermekünk és a párunk megtalálja a családi fészket melegét. Velem is ezt történt. Már régen nem a szülővárosomban, és nem a szüleimmel, nagyszüleimmel, testvéremmel ünnepelek. De ami mégis összeköti a régen volt és a mai karácsonyokat, az nem más, mint az ünnepre való készülődés. Az advent áldott időszaka, amikor nem csak igyekszünk csendet találni, de arra is időt szakítunk, hogy minden készen álljon, ami az ünnephez elengedhetetlen. A fenyőfa megvétele, az étkezésekhez szükséges alapanyagok beszerzése, az ajándékok csomagolása. És az elmaradhatatlan, jóleső izgalom, amely nélkül nem ünnep az ünnep. Majd készülődés a szentesti istentiszteletra, ahol olyanokkal is találkozhatunk, akikkel máskor nem. És ahol megszólít bennünket az Isten.

Karácsony ünnepe egyszeri és megismételhetetlen, mégis megadatik nekünk, hogy újra és újra átéljük. Így minden évben lehetőséget kapunk arra, hogy rácsodálkozzunk Isten szeretetére, amely egészen emberi módon lehet a miénk. Emberi egyrészről, mert a Mindenhátó lejött a földre, úgy született, úgy szeretett, úgy élt, mint az emberek. És emberi másrészről, mert a nekünk fontos embereken keresztül van lehetőségünk újra és újra megtapasztalni ezt a szeretetet.

Mária és József készülődése más volt, mint a miénk. Ők nem valami pluszt, nem egyszerűen valami különlegeset szerettek volna adni egymásnak, ők az Életért küzdöttek. Az ételük nem ünnepi volt, csak olyan, amit utazás alkalmával visz magával az utazó. Nekik pedig kényelmetlen, hosszú útra kellett indulniuk, és szállás sem várta őket. Minden bizonytalan volt körülöttük, talán csak egy volt fontos a számukra: a Gyermeke, akit nagyon vártak már.

Megvolt a maguk gondja: helyet, biztonságot találni a tülekedésben. Megvan ma is a magunk adventi gondjai: szeretteink örömét keresni, gyermekkorunk karácsonyait megidézni, érzelmi biztonságra lelni.

Nem tudom, ki hogyan várja az idei karácsonyt. Valaki tétován, valaki ügyetlenül. Én biztos, hogy nagy-nagy izgalommal, hiszen nekem és kis családomnak az első karácsonyunk lesz itt Szarvason. Remélem erre az ünnepre is szívesen fogok visszaemlékezni!

Ezt kívánom mindenkinek, és azt, hogy karácsony ünnepén jusson eszünkbe a mennyei karok kórusa, amely Jézus megszületésekor Betlehem fölött hangzott: *Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön béke, és az emberekhez jóakarattal.* (Lukács evangéliuma 2. rész 14. vers)

Pentaller Attila, református lelkész

„Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!” (Zsoltárok 90,12)

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsök érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.” Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentektelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népem, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcsöket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjete el, szerezsetek pontos értesüléseket a gyermekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam őt!” Miután meghallgat-

ták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnésekor, előttük ment, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták őt. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.” (Máté evangéliuma 2,1-12.)

Idén ismét megcsodálhatjuk a Napraforgó Alkotóház által készített Betlehemest, mely kifejező arcokkal, érthető mozdulatokkal, beszélő köntösökkel jeleníti meg számunkra Jézus születésének és a napkeleti bölcsök hódolatának történetét.

Mikszáth Kálmán írta le számunkra a kecskeméti Lestyák Mihály szabómeister történetét, aki úgy gondolta, hogy képes lemásolni a híres városnak adományozott kaftánt. A szultán emberei a kaftánt – a beszélő köntöst – viselő személy min-

den kívánságát teljesítették. A másolat szakasztott olyanra sikeredett, mint az eredeti, azonban a szabómeister saját élete árán tanulta meg, hogy a köntösön, a köntösben volt valami, ami észrevételéhez neki nem volt szeme. Egy számára lényegtelennek tartott, vagy észre nem vett jel. Miközben a külső hasonlóságra törekedett, épp a lényegét hagyta ki mesterművéből. Hiszen a köntös előtt leboruló bég nem tudta, hogy a kaftánnak pontosan hogy kell kinéznie, de azt igen, hogy a szultán titkos jelének rajta kell lennie.

Az évszázados történet figyelmeztet bennünket is: advent idején nehogy kimaradjon a lényeg az ünneplésünkéből. Ha abban helyet kap Isten, szánunk időt az evangéliumra, nem csak elmegyünk gyülekezetbe, hanem templommá lehet a lelkünk – akkor tartalommal telik meg számunkra advent és karácsony ideje.

A katolikus templom mellett felállított régi-új betlehemes személyeit sokan láthattuk.

Egyikük Jézus közelében is a távolba néz.